

Quarta

lateris potest p̄cernere incipiētes ⁊ p̄ficientes qui nondum ad
hanc peruenērūt perfectionē. **N**isi perfectis nullius est repu-
rationis mors nature: quam iuxta dei voluntatē apperūt tanq̄
ingrediētes per portā qua intraturi sunt anlā celestis iherusalē
Si tñ hanc p̄fectionē attingere nequimus: disponam⁹ medīe
incipientiū ⁊ proficientiū regulā q̄ moriemur ⁊ nō uiuem⁹.

¶ Quarta Cella.

Quinde discipul⁹ nostre artis a p̄ceptore suo
in quartā cellulā introduct⁹ vidit quartā bu-
ius artis regulā. **I**n p̄mo latere hui⁹ cellule:
Nam quidā nigri doctores ad terrā curuati
oculos non eleuātes inter se disputātes nil ali-
ud nisi corpalia tractabāt spūaliū rerū cōtem-
p̄tores. **I**n scōdo latere alij doctores mediocriter tenentes faci-
es nec sursum oculos erigētes de aiābus tractabāt. **I**n scio la-
tere quidā ad instar doctorū in forma erecti depingebant ocu-
lis sursum eleuatis ⁊ vestib⁹ argēteis quādam ymaginē tractātes
quam de corpore extrahētes ⁊ reponētes pulcerrimaz corpori
reddebāt. **I**n quarto latere erāt doctores depicti vestib⁹ aure-
is rubicūdas hñtes facies ⁊ letas ⁊ dyadema in capite gerētes
qui eādem ymaginē tractātes ad celos mittebāt. **P**rimū la-
tus. **N**isi visis edocet ab iñstructore discipul⁹ q̄ hec pictu-
ra nichil aliud est nisi descriptio mortis corporalī: **N**am post
multiplicē diuisionē sumit membruz de quo fit s̄mo. **P**ro quo
sciendū q̄ quatuor fuerūt famosiores opinionēs de quiditate
mortis corporalī. **Q**uidā em̄ dixerūt animā quācūq̄ nichil eē
Vel si eēt aiā dixerunt eā esse corpus. vt patet p̄ p̄m p̄mo de a-
nima: ⁊ illi non poterāt diffinire mortē corporalē. **E**t innitebā-
tur huic argumēto s̄m **L**actantiū in li. diuinaruz institutionū c.
xiiij. li. viij. **Q**uia dicebāt nichil eē nisi qd̄ videt ⁊ palpat: s̄z ani-
ma nō potest videri: ḡ ꝛc. **S**ed si aliquid est nō est distincta a
corpore: ⁊ isti designant in p̄mo latere: quia nichil cognosce-
bant nisi terrena: ⁊ non tractabāt nisi elemēta **D**estrūit em̄ mo-
tuum eoz: quia tunc sequerēt q̄ non esset de⁹ vel spūalia vt ibi
per **L**actantiū fert. **C**uius opinionis erant saducei negantes

Cella

vitā futurā & resurrectionē. nichil enim immortale dicebāt esse
 in hōie. **N**egabāt enim omnē creaturā spirituale: nec angelum
 aut spiritū ponebāt vt scribit **A**ctuū xxij. **N**am & ipsi deum
 dicebāt esse corporeū. propt̄ quod de libris sacre scripture reci-
 piebant tñ quinqz libros moysi qui minus expresse loquunt̄ de
 istis q̄ libri pphetarū. **N**ic eorū error scōm magistru **N**icola-
 um de ly. sup **A**ct. xxij. processit ex hoc q̄ intellectus human⁹
 intelligit fantasmatice qd̄ non potest corpalia trāscendere. vñd̄
 cogitās angelū format sibi fantasma hōis alati. **E**t cogitās de-
 um format sibi fantasma cuiusdā regis magni omnibus p̄siden-
 tis. **E**t q̄uis dicat phūs li. de aiā. q̄ intelligentē oportet specula-
 ri fantasmata: hoc dictū ipsi⁹ duplici exposit̄. **P**rimo q̄ cum
 nostra cognitio intellectua a cognitiōe incipiat sensitua: opor-
 tet intelligentē speculari fantasmata in ipsa prima sciētie adepti-
 one atqz inuentione. **N**on autē cum in se habuerit spēm intelli-
 gibile abstractā ac habitū scientiale: & ita capit vba illa **A**lber-
 tus & sui sequaces. **A**lricus et alij ponunt exemplū de eo qui
 vult ascendere tectū aut solarium qui indiget scala: cum autem
 venerit illic potest ibi sine scala operari. **S**ecūdo exponitur q̄ i-
 telligentem oportet &c. q̄ in ōni actuali intellectione intueri fan-
 tasma sicqz exponit **E**gidius **T**homas & alij. **D**ixi doctoib⁹
 comparātur impij mundani seculo isti per affectūz totaliter in-
 berentes. **I**n persona quorū **S**apiens vt cōcionator loquitur
 illud **E**cclēstastes ij. **Q**uis nouit si spiritus filiorū **A**dā ascen-
 dat sursum? **B**lo. nicola. tanq̄ immortalis. **Q**. d. valde pauci.
Et spiritus iumentorū descendat deorsuz. **E**t idē **S**apientie
 ij. **D**ixerunt impij cogitātes apud se non recte &c. licet enī in p-
 mis principijs non sit error: tamē in deductione cōclusionuz ex
 illis cōtingit errare quādo minor ppositio non sumit̄ recte sub
 maiore. **E**xiguū & cum tedio est tempus vite nostre / qz solum
 ponebāt isti vitā presentē que cito trāsit **I**deo subdit̄. **N**ō est
 refrigeriū in fine hōis **Q**uia negabāt post vitā istā premiū bo-
 ni operis. **E**t non est qui agnitus reuersus sit ab inferis. id est
 a mortuis. sed hoc patet falsum iij. **R**egū xviij. de filio mulieris
 sareptine ab **M**elya resuscitato. & de filio sumamitis ab **M**el. seo

Quarta

iii. **Re. iiii.** et alijs pluribus in nouo testamento resuscitatis.

Ex nichilo nati sumus scz materia corporis ex nichilo fuit producta in prima rerū creatione: et anima infundit per creationem et post hoc erimus tanq̃ non fuerimus. hoc ergo non sequitur. nam anima hōis immortalis est/ supposito tamē influxu generali ipsius dei sine quo nulla res potest esse in hijs et similib⁹ dictis: sequit̃ effectus impiorū erroris. **Na**z si de hōie nichil expectet nec manet post mortem premiū bonorū vel pena malorū non restat nisi homines sine freno currant ad concupiscibilia mundi et delectabilia carnis. **Sequitur** ergo in textu **Venite** ergo et fruamur bonis. glō. p̃stituēdo ibi finē nostrū **Et** vitamur creatura tanq̃ in iuuentute. vbi multi erronei effectus sequunt̃ in textu. ¶ **Secundū** latus. ¶ **Scda** opinio est illorū qui dicunt aiām esse aliquid spūale: sed dicūt eā simul mori cū corpore. **De** quorū numero principalis dicebat **Lucreci⁹**: **Iuxta** **Lactantiū** libro prefato. **Rō** eorū sumit̃ qz cum aiā nascit̃ cū corpore necesse est q̃ cū corpore intereat. dicebantqz eam animam humanā nō esse vere ac formalit̃ intellectiua ex sua natura: nec vllam organicam vim habere ymmo supremā vim eius cognitivam esse intellectum passiū. id est potentiā cognitiua aut ymaginatiua scdm̃ nom̃illos nec esse intellectuā nisi per quādam irradiationem luminis intelligentie sup̃ intellectū passiū et eius fantasmata. **Vnius** autē erroris princeps fuit ille dānatissimus **Auerrois** qui tot blasphemias cōtra christū christianāqz fidē euomuit. **Est** nāqz opinio illorū stultissima p̃tra experientiam naturalē ac certā cū vnusquisqz in se certissimē expiat se vere ad libitū itelligere vliter et abstracte p̃tēplari quoqz immaterialia etna et diuina ipm̃ simplicissimū deū rātoqz limpidi⁹ ac profundius speculari quāto plus a materialibus et sensibilib⁹ rebus abstraxerit se. **Ergo** in seipso habet formale principium ac potentiā productiua actū horū. **Cum** bī actus circa materialia simplicissima ac diuina versentur obiecta: **Certissimum** est q̃ vis productiua eorum in qua subiectiue cōsistant sit proprius immaterialis. **Similiter** species seu forme intelligibiles quas exercentur que representāt illa obiecta necessario imateria

les et ab appetitijs immateriatis sunt imunes id esse non queunt in organica vlla potetia. Preterea cum actus isti sunt actiones immanes in suo subiecto realiter permanentes et ipsius formaliter denominates. Non poterit homo ab eis denominari intelligens et contemplans nisi vere realiter/subiective/formaliter existat in homine/in anima rationali/in potetia eius intellectuali. Si vero non sic in intelligentia separata quousque per influentiam applicata realiter formaliter quousque persistat: nullo modo per actus illos ipse homo intelligit sed intelligitur tantum. Amplius Si suprema vis et perfectio hominis esset intellectus passivus non intellectiva et proprie rationalis potetia homo bestia esset et non rationalis intellectualis creatura: et spiritum sortiretur non ab essentiali intrinseca proprietate et perfectione sed ab extrinseca si rationaliter ponat eum in specie quod sicut arguit Albertus nulli pervenit creature neque in celo neque in terra. Ista disputatione doc. sanc. in summa contra gentes. li. ij. et super ij. sententiarum. atque in prima parte sue summe specialiter quoque in tractatu suo contra unitatem intellectus Albertus/Egidius et ceteri christiani philosophi in diversis tractatibus efficaciter prosequuntur. Tercium latus. Tercio et quarto lateribus de pinguntur opinioniones vere. quarum prima in incio latere est philosophorum gentilium. primo per philosophiam platonis iij. thimei. ca. iij. ubi in multa erronea que ibi de anima dicit humana hoc verum inserit quod anima est immortalis: et secundum quod passiones vicerit vel ab eis victa fuerit premiabit vel puniet post mortem. Ite libro sedonius rationes adducit ad immortalitatem anime probandas. ubi plane dicit quod superueniente nece in hominem quod mortale est ipsi defungitur. Quod vero immortale integrum non pervenit alicui mentis habenti. ubi etiam ponit quod quando homines defunguntur: ducuntur in chaos: et qui sancti deguerunt premiantur. qui vero iniuste puniuntur. ymmo hoc ait. Viri iustum est intelligere quicquid est anime immortalis sollicitudine indiget non per istum rpe solum in quo utique vocamus vivere: verum per universum. Si enim mora esset universi liberatio: certe male mortuorum a corpore pariter liberaretur et ab ipsorum malicia cum anima nunc scilicet ne quoniam immortalis apparet esse: nulla perfectio erit ipsi alia fuga malorum neque salvatio quam ut optima atque prudentissima fiat. Et infra dicit: malorum animas ingressuras tartarum unde nunquam egredi

Quarta

entur. Secundo hoc idē patet per pictagorā vt recitat **Quintus**
xv. metamorphoseos. vbi dicit **Proteus** carent anime sempq;
 priore relicta **Sic** demonis domib⁹ viuūt habitantq; recepte.
Sed melius dicit pictagoras in versib⁹ aureis sicut allegat cal-
 cideus in cōmēto thomei platonis **Corpore** deposito cum liber
 ad ethera perges **Euades** hominē factus deus etheris alti.
Itē **Hermes** termogestus ad asclepiū. **O** asclepi omnis hūa-
 na natura immortalē est sed non vniiformit^r cūcte sed alie alio mo-
 re. z ibi infra plura dicit de eodē. **Ad** idē **Aristoteles** vj. de aiā
 libus **Intellect⁹** solus est ab extrinseco z solus habet esse diui-
 num. **Itē** ij. de aiā vbi dicit q^d aiā intellectiua est alterū gen⁹ a
 nime a vegetatiua z sensitiua: z q^d ipsam solā ptinget separari a
 corpore sicut perpetuū a corruptibili. **Et** **Wilhelm⁹** parisiensis
 protestat libro suo de diuina rethorica **Aristotile** orādo dixit
 se **Nunc** te inueni o causa causarū: fac me tibi acceptū **Itē** **Se-**
neca in eplā lxxj. **Pro**pter quam pertimescū^r z recusam^r inferi
 mit: vitā non eripit: veniet iterū que nos in lucē reponet dies.
Ad idē **Valer⁹** maximus **Salustius** zc. **Rō** corū qz cūq; cor-
 pora celestia sint ppetua: ergo multo magis aiā rōnalis q̄ est eis
 perfectior. **Tum**: quia in corpore turpi quādoq; est pulcior a-
 nima: vt pz in senib⁹. **Tum** quia aiā non senescit: qz si cecus capi-
 at oculū vt iuuenis videbit vtiq; vt iuuenis: pmo de aiā. **Tūq;**
 quia naturale desiderii tunc esset frustra: qd dicere non eēt rō-
 ni psonū. **Quartū** latus. **I**n quarto latere depingitur
 quarta opinio que est doctorū catholicorū: qui ita diffiniūt ani-
 mam. **Anima** est spūalis substātia z rōnal ad viuificādum cor-
 pus humanū ex nichilo creata. **Isti** hūc vestes deauratos: **Et**
 isti probāt multiplici lumine fidei animā rōnalē esse īmortalē:
 vt patet per **Grego^m** iij. dyal. iij. c. **Tres** inquit vitales spirit⁹
 creauit omnipotēs deus: vñū qui carne non tegit^r: aliūz qui car-
 ne tegit^r sed non in carne morit^r. terciū qui carne tegit^r z cum car-
 ne morit^r. primus est angelorū. secund⁹ est hominū. tercius bru-
 torū aīalium. homo sicut itaq; in medio creatus est vt eēt inferi-
 or angelo/superior iumēto: ira p̄mune habet aliqd cū summo: a
 liquid cū infimo. **Immortalitatē**. s. spirit⁹ cum angelo: mortali

tatem vero carnis cum iumeto: quousq; et ipsaz mortalitate car-
nis gloria resurrectionis absorbeat: et inheredo spūi caro serue-
tur imperpetuū: quia et ipse spūs inheredo seruat in deū: que
tamē caro nec in reprobis inter supplicia perfecte deficit: quia
semper deficiendo subsistit. et qui spū et carne peccauerūt: semp
eēntialiter viuētes et carne et spū sine fine moriant. hec **Grego-
rius**. **Et** ex **Thoma** p̄tra gen. duplex sumit̄ via. p̄ma ex pte ipi
us aiē. secūda ex parte dei. **Ex** parte aiē vt arguit **Gregorius**.
Sācti utiq; nūq̄ vitā desperissent nisi sciissent aiām in futu-
ro cum deo viuere post mortē. prompta ergo volūtas quaz tūc
habuerūt oñdit aiām viuere post mortē. **Et** hoc est quod dicit
Gregori⁹ iij. dial. **N**ūq̄d sci apli et martyres xpī p̄ntez vitā
despicerēt: si in morte carnis aiās ponerēt/ et nisi certiorē anima-
rum vitā subsequi scirēt. **T**u ergo ipe inquis qz vitā aiē in corpo-
re manentis ex motibus corporis agnoscis. **E**t ecce hij qui ani-
mas in morte posuerunt: atq; animarū vitā post mortez carnis
esse crediderūt/ continuis miraculis coruscāt: mortui suscitant̄:
et. **D**ensa igitur eorū anime qualiter viuūt illic vbi viuūt/ quo-
rum hic et mortua corpora in tot miraculis viuunt. **S**i igitur vi-
tam anime manētis in corpore deprehēdis ex motu mēbrozum
cur non perpēdis vitā anime post corpus per ossa mortua in vir-
tute miraculorū. hec **Gregori⁹**. **E**t forte posset replicari. ista
sunt miracula corporis mortui nō anime viuētis. **Solu⁹**. **Q**uia
corpus sibi ipsi non potest p̄ferre vitā quia mortuū quō dare po-
test alteri vitam. **S**ecūda via q̄ sumitur ex parte ipsius dei ē tri-
plex. **P**rimo ex sua bonitate. **T**um deus sit bonus singularit̄
maxime tamē bonus est amicis suis: sed amicorū proprie est cō-
uiuere. v. **E**thicorū. **E**t amic⁹ saluat vitaz amici. **S**i potest er-
go deus p̄fert amicis suis immortalitatē. j. ad **Corinth.** xv. **S**i
in hac vita tñ sperātes sum⁹ essemus miserabiliores omnibus.
Secūda ex sua eq̄tate. **I**usticia em̄ dei requirit q̄ omnib⁹ secū-
dum merita et demerita reddatur: sed hoc non fit in hac vita in
qua mali p̄muni letant̄ et iusti puniunt̄. ergo hoc necesse est fie-
ri in futuro. **T**ercio patet ex vna veritate quia deus nulluz sal-
lit. **P̄s.** **E**t que procedūt de labijs meis non faciāz irrita. **E**t

Quarta

bonis premia malis supplicia promissit eterna: ergo ita fiet. **Et**
Volcot super li. sapiētie dicit. **Cum** quidā disputaret de imor-
talitate anime arguit sic **Nel** anima est mortalis vel immortal.
Si est mortalis nullū incōmodum infligitur illis qui credūt eā
esse immortalē. **Si** vero est immortalis ⁊ credis eā mortālē ha-
bebis penā: ⁊ sic dēicit illū. **Ex** hijs inquit p̄ceptor tenem⁹
firmiter qđ anima est immortalis. **Et** est separatio anime a cor-
pore descriptio mortis. **Nec** siquidē anima scđm Augustinū in
de spū ⁊ aiā/creata est ad dei ymaginē: primo quidē sicut de⁹ v/
nus vbiq; semper totus: est omnia viuificās/mouens/⁊ guber-
nans. **Nam** scđm Apostolū **In** eo viuim⁹/mouemur ⁊ sum⁹.
Actus xiiij. **Sic** anima in suo corpore vbiq; tota viger: viuifi-
cans illud: mouēs ⁊ gubernans: nec enim in maioribus mēbris
maior: ⁊ in minoribus mēbris minor: sed in minimis tota: ⁊ ma-
ximis tota. sic infusa corpori vt non per mēbrorū partes partib⁹
sic diuisa. nam in quolibet loco corporeis si percutitur tota dolet
⁊ sic condita est ad ymaginē sancte trinitatis: que est in patre fi-
lio ⁊ spiritu sancto. ⁊ licet vna sit anima: tres tamē vires habet
in se: scz intellectū/volūratem/⁊ memoriā. **Ad** horū cōsiderati-
onem nos ammonet seraphicus sanctus. in de quatuor exercit
is: dicens **Considera** anima nature tue excellentiā/ quō te fece-
rit ad ymaginē ⁊ similitudinē suam ⁊c. quō te perpetuā/ dei ca-
pacem: atq; in eo solo quietabilē/creauerit. **In** hac quideꝫ ani-
me nobilitate omnes cōueniūt. **At** nāq; **Boetius** metro vj. i.
cij de consola. **Omne** hominū genus in terris simili surgit ab or-
tu. **Et** o. scđm animā. vnus rerū pater est: vnus qui cūcta mini-
strat sic gubernādo. **Quid** ergo genus ⁊ proanos strepitis si p̄-
mo: dīa v̄stra auctor: qđ deum spectetis nullus degener exstat
ni vicijs peiora fouens propriū deserat ortum: scz deū a quo p̄-
cessit. **Sed** dubitat an ne anima rōnalis videri possit? **Re-**
sponder **Bregorius** iij. dyalogorū **Natura** quippe anime in-
uisibilis est atq; ita a corpore inuisibiliter egreditur: sicut in cor-
pore inuisibiliter manet. **Et** infra. **Quia** vero esse nō dubitas
creantem ⁊ regentem/implentem ⁊ circūplectētem transcēdē-
tem ⁊ sustinentē: incircumscriptum/atq; inuisibilem deum. ita

dubitare non debes hunc inuisibilia obsequia habere: **D**ebet quippe ea que ministrat ad eius similitudinem tendere cui ministrat. vt que inuisibili seruiunt esse inuisibilia non dubitentur. becaur que esse credim⁹ nisi scōs angelos et spūs iustorum.

Sciendū itaqz qz tribus modis aiā potest videri. **P**riō mēte: sed tñ pulcritudo aiē sine speciali dono non potest videri: nec eius dispositio. **L**egit em̄ in vita **K**atherine senēsis **Q** in ciuitate senēsi fuit soror de pñia sācti dñici: hec instigāti būani generis inimico: tantū odiū cordiale erga hanc **K**atherinā scām cōceperat: qz non solū graue ei erat ad videndū: sed nec nomen ei⁹ absqz cordis perturbatione poterat audire: sed et ei secrete et publice detrahebat: vnde misericors de⁹ verbis non mollificandā percussione statuit sanandā: sed odiū prochdolor cōceptū plus ostēdit infirma q̄ sana. **E**t cum vgo sacra verbis amorosis et acerbis obsequiosis cor ei⁹ nullatenus emollire posset: quin ipsam rabiose de domo expelli iubebat: et cum iam morti destitutis viribus appropinquaret: absqz ecclē sacramētis: mox vgo sacra in suo cubiculo se clausit sollicitatqz sue spōse aures: miratur simul et p̄dolēt cūcti: vidētes eā tam diu in extremis laborātem. **S**ed vgo sacra toto isto tēpore orōnem suā p̄tinuauit: dicēns. luce sua emissā desuper misericordit illustrēt animā illā agonizantē et p̄stet p̄uerti ad salutē. **Q**uō vgo spū reuelante discēns: mox ad domū ei⁹ accessit. **Q**uam infirma signis reuerētrialibus et amicalib⁹ recepit: et culpā nutib⁹ et signis cōfitemens: perceptisqz ecclē sacramētis: cum magna cordis p̄tinōe migravit a corpe. **P**ost cui⁹ trāsitum sponse sue ostēdit illā animā: dicēns saluatā et in tāro decore: qz vt ipsa suo p̄fessorī cōfessa ē: nullis vocabulis illa exprimi posset pulcritudo: cum tñ nondū esset glia beate visionis induta: sed tñ pulcritudinē quā ex creatiōe baptisimi grā p̄secuta fuerat ostēdebat. **C**ui dñs: ecce dulcissimā filia per te recuperant animā istā iam perditā: nunqd non videri tibi speciosa et pulera: quis non subiret omnē laborem pro lucro creature tam decore? **S**i ego qui sūma sum pulcritudo: ita p̄bi locaptus fui de pulcritudine aiārum qz ad terras descēderet fāguinē propriū effundere volui: quātomag debet alter p̄ altero

Quarta

labozare: vt non perdat^r creatura tam speciosa. Tandē virgo
sacra inquit cōfessori **O** pater mi si vidisses pulcritudinē aīe rō/
nalis: non dubito q̄ si eēt possibile cētes subires mortē corpore
am pro anime vnius saluatione. **E**t huic p̄cordat illud qđ dixit
Olibrius **M**argarete. **M**iserere nunc pulcritudini tue et vi/
ue. **C**ui illa. **M**iserere nunc pulcritudini anime mee: ne p̄daz
decorem ymaginis diuine. ¶ **P**reterea sciendū qđ anima ha/
bet vnū nitore z decorem ex refulgētia luminis naturalis. s. ra/
tionis. per quam dirigit in suis actibus. Aliū nitorez habet ex
refulgentia diuini luminis. s. sapiētie z gratie. per quaz perficit
ad bene agendū. **S**z p̄ochdolo: maculat ex p̄actu rei turpis/
sicut si quis magne auctoritatis disformi z indecēti indueretur
habitu. z per p̄sequens penā causat induētī eā. **S**ic aīa reb⁹ vi/
libus applicata per inordinatā adhesionē contra lumē ratiois
z diuine legis deturpat. **S**ecundo potest videri in suo effectū
oculo corporali: non tamē in se. sicut videm⁹ differentiā hōis vi/
ui z mortui. **T**ercio velut in signo vel in corpe assumpto. angeli
em̄ qñqz assumūt corpora quib⁹ vniunt sicut motor mobili. **S**ic
deo disponēte aīa qñqz videt. sicut **B**ndict⁹ vidit aīam sororis
in specie colūbe: animāqz beati **B**ermani in globo igneo. **R**e/
fert em̄ **G**regori⁹ iiii. dyalogoz de quodā patre nōie spes/ quē
om̄ps deus cecitate filialis xl. annis percussit: qui plenus operi/
bus bonis p̄sciens mortē visui restituit⁹: atqz fratribus conuo/
catū astirit in medio/ sumens sacramentū dñici corporis et san/
guinis. moxqz cum eis misticos psalmozū cantus exorsus est: qđ
illis psallentibus orationi intentus animā reddidit. **O**mnes ve/
ro fratres qui aderāt ex ore eius exisse colūbaz viderūt: qđ mox
aperto oratorij tecto egressa: aspicientib⁹ fratribus penetravit
celum. **N**on autē est intelligendū qđ aīa sit talis figure vel mate/
rie: sed qđ ex illa specie deus notificaret: aut qđ seruētī mente per/
globū: aut simplici corde per columbā videntib⁹ deo seruissz il/
le sanct⁹. **D**icit nāqz **G**regori⁹ vbi s. **C**uius idcirco animā in
columbe specie apparuisse credendum est: vt omnipotens de/
us ex hac ipsa specie ostenderet eis: vir ille qđ simplici corde ser/
uisset..